

בעטרא עלאה, מני ליה מלכא על כלא. בהאי יומא חדותא לכלה. חד סגטירא דאתפקד על דינא דבני נשא, הו בידיה גוברין דבעין קטולא, גוברין דבעין לאלקאה. בגין יקרא בהאי יומא חדותא דמלכא, שביק דיןוי, ונטר לחdototא דמלכא.

כך הוא יומא, הלולא דמלכא במטרוניתא, חדותא דאבא ואמא עליה, חדותא דעלאין ותתאין. בחdototא דמלכא, כלחו חדאן, ולא יצטערון ביה. על דא כתיב (ישעה נח) וקראת לשבת ענג. מי ענג. ענג לא אשתח אלא לעילא באתר דקדש עלאה שארי. כמה דאת אמר, (ישעה נח) אז תתענג על יי'. בהאי ענג על יי' הוא. בהאי יומא הלולא דמלכא, אתעטר בהוא עטרא דענג הרא הוא כתיב וקראת לשבת ענג. מה דלא אשתח הבי בשאר יומין.

בהאי יומא, תלת סעודתאן בעין בני מלכא, לזמנא, ולסדרא פטור. בגין יקרא דמלכא, כמה דאוקימנא. וכד אונדמן ביה חגא, או זמנא, לא יסדר בר נש תרי פטור בכל סעודתא, חד לשבת, וחד לאוישפיא, בגין כתיב, (שמואל ב ט) על שלחן המלך תמיד הוא אוכל, ספרוקא הוא בפטורא דמלכא, לההוא אוישפיא דאתיא ליה. ועל דא בעי בר נש לסדרי

פָתֹרָא שְׁלִימָא לְמַלְכָא, והוא יְהִיב מִגְיָה לְאוֹשֶׁפִיּוֹא.
אמֵר רַבִּי אֶלְעֹזֶר, סֻעָדָתָא תְלִיתָה דְשְׁבָתָ, כִּד אֲעַרְעָ
בֵיה אֲוֹשֶׁפִיּוֹא, שְׁבָקִין לֵיה או לֹא שְׁבָקִין לֵיה, אֵי
לֹא שְׁבָקִין לֵיה, אֲשַׁתְכָה אֲוֹשֶׁפִיּוֹא הַחִיא מְפֹתָרָא
דְמַלְכָא, אֵי שְׁבָקִין לֵיה, אֲשַׁתְכָה פָגִימו בְסֻעָדָתָא
דְמַלְכָא.

אמֵר לֵיה רַבִּי שְׁמַעוֹן אָבוֹי, לְמַלְכָא דְאִיעָרָע בְיה
אוֹשֶׁפִיּוֹא, וְנִטְיל מִיכְלָא מִקְמִיה, וְסַלְקָא
לְאוֹשֶׁפִיּוֹיה, אֲשַׁתְכָה אֵף עַל גַב דְמַלְכָא לֹא אָכֵל עַמִיה,
מִמִיכְלָא דְמַלְכָא קָא אָכֵיל, וּמַלְכָא יְהִיב לֵיה לְמִיכָל.
וְכָל דָא, בְגִין דַהוּא אֲוֹשֶׁפִיּוֹיה דְמַלְכָא. וּבְבִי רַב הַמְנוֹגָ
סָבָא, לֹא חִיִישִׁי לְאוֹשֶׁפִיּוֹא בְשֻׁעַתָא דָא, וְלֹבֶתֶר מִסְדָרִי
פָתֹרָא לְאוֹשֶׁפִיּוֹא.

בְהָא' יוֹמָא מְלוֹלָא אָסִיר, הַדָא הוּא דְכְתִיב, (ישעה נח)
מִמְצֹוא חַפְצָךְ וְדָבֵר דָבָר, וְתַבְנֵן חַפְצָךְ כְתִיב, בְגִין
דַהָא' יוֹמָא כָל מִהִימָנוֹתָא אַתְקִשָר בְיה.

אמֵר לֵיה רַבִּי אֶלְעֹזֶר, וְהִיך עֲבִידָנוֹא דָלָא לְסַדְרָא (ס"א
 לְסַלְקָא) **סֻעָדָתָא דְמַלְכָא לְאוֹשֶׁפִיּוֹא,** דַהָא אַרְבִּיסָר
דְחַל לְהִיוֹת בְשְׁבָתָ, סַלְקָא **סֻעָדָתָא דְמַלְכָא לְפִסְחָא,** אֵף
עַל גַב דָלָאו אִיהו אֲוֹשֶׁפִיּוֹיה.

אמֵר לֵיה הַכִי אַמִינָא דָאִ הַוָא אֲוֹשֶׁפִיּוֹיה, (כל ההוּא יוֹמָא)

יכל לא לסלק אלייה, וαι לאו לא סלק אלייה. וαι נימא דיב"ד דחל (דף צ"ה ע"א) להיות בשבת, אתדהייא סעודתא דמלפָא מוקמי סעודתא דפסחא. שאני פסח, דסעודתא דשבת אתדהייא בכמה גוונין. חד, בגין מצות ומרורים, דבעי בר נש דישתחWA תאיVA. וחד, בגין פסח והא בהמא לא אשתח מוי שעות ולמעלה, דסודרא דפתחורא בלא בהמא, לאו הוא סודרא.

וαι תימא בחמרא, חמרא שארי, בגין דתאייב (ס"א דגביר ס"א דגביר) לבא. אבל מיום אשתקדלא דלא בטילנא סעודתא דשבת, אפילו איבון יומי, דاشתח בית. בהאי יומא חקל דתפוחין קדישין אתברך, ומתרברכו על אין ותתאיין, והאי יומא קשורא הוא דאוריתא.

אמר רבי אבא, כי היה עביד רבי שמעון, בזמנא דאסטלק סעודתא דשבתא, מסדר פתוריה ואשתדל במעשה מרכבה, והוה אמר הא סעודתא דמלפָא דיתי למיכל גבאי. בגין כה, שבת, אשתח בכל עדיף מכל ז מגין וחגין, ואקרו' קדש ולא מקרא קדש.

אמר רבי יהודה, כל蒿 מועדים מקראי קדש קריין בהן. אבל נפקי ראש השנה ויומא דכפורא דלא אשתח בהו חזרותא, דהא איבון דיבנא הו, אבל אלין

תלחתא, זמיגין מקדש, לחדוותא לכלא, לאשתעشا
ביהו בקדשא בריך הוא, הדא הוा דכתיב, (דברים יב)
ושמחתם לפני יי' אלהיכם, וכתיב (דברים כז) **ושמחת לפני**
יי' אלהיך. **ביהאי יומא דשבתא, אטבשי כל צערא וככל**
רויגזא וככל דוחקא מכל עלמא, בגין דאייהו יומא
דהילולא דמלכא, דגשمتין אתוספן, בגונא דעלמא
דאתי.

אמר רבי יצחק לרבי יהודה, כתיב (שמות כ) **זכור את יום**
השבת לקדשו, ותגבינו זכריו על היין, אמאי על
היין. אמר ליה, בגין דיין חדוותא דאוריתא, וויינא
דאורייתא, חדוותא הוा לכלא. והאי יין חדי למלכא,
והאי יין מעטרה למלכא בעטרוי, הדא הוा דכתיב, (שיר
השירים ג) צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה
שעטרה לו אמו. ותגבין בכלל בעיא לאחוזה בר נש
עובדא. שלא אשתח קדושה אלא בגין, כמה דעת אמר
(שיר השירים א) כי טובים דודיך מיין, מיין איבון טבאו,
נופירה דדייך מיין. ועל דא קדושה דשבת בגין, והא
איקומה, והא אמר.

ובחדר הראשון באביבה עשר יום לחדר וגוי. (ויקרא כב)
רבי חייא פתח, (שיר השירים ה) **אני ישנה ולבבי ערד קול**
דודיך דופק וגוי. **אמרה בנטת ישראל, אני ישנה בגלויתא**

דמְצָרִים, דֵּהוֹ בְּנֵי בְּשֻׁבּוֹדָא דַקְשִׁין. וְלֹבִי עַר, לְגַטְרָא
לְהֹו דָלָא יִשְׂתַּחֲזָן בְּגַלוֹתָא. קֹול דָודִי דַופָק, דָא קָוְדְשָׁא
בְּרִיךְ הַוָא, דָא מֶר (שםות ו) וְאַזְכּוֹר אֶת בְּרִיתִי.

פָתָחִי לִי פָתָחָא פְהַדְוָדָא דְמַחְטָא, וְאַנְא אַפְתָחָה לְךָ
תְּרַעַיְן עַלְאַיְן. פָתָחִי לִי אַחֲוָתִי, דֵהָא פָתָחָא
לְאַעַלְאַיְלִי, בְּךָ הַוָא, דָלָא יַעֲלוּן לְגַבָּאִי בְּנֵי אַלְא בְּךָ,
אַבְתָּה הַוָא פָתָחָא לְאַעַלְאַיְלִי (פרק), אֵי אַגְתָּה לֹא תִפְתַּח
פָתָחָה, הָא אַנְא סָגִיר. דָלָא יַשְׁבְּחוּן לִי. בְגִינַן בְּךָ, פָתָחִי
לִי. פָתָחִי לִי וְדָאי. וְעַל דָא אָמֶר דָוד, כַּד בְּעָא לְאַעַלְאַ
לְמַלְכָא, אָמֶר (תְּהִלִים ק"ח) פָתָחוּ לִי שַׁעֲרֵי צְדָקָה, אָבָא בָם
אוֹדָה יְהָה. זֶה הַשּׁעַר לִיְיָ, דָא הַוָא פָתָחָא וְדָאי לְאַעַלְאַ
לְמַלְכָא. זֶה הַשּׁעַר לִיְיָ, לְאַשְׁכָחָא לִיְיָ, וּלְאַתְדְּבָקָא בַּיְהָ,
וְעַל דָא פָתָחִי לִי אַחֲוָתִי רַעִיתִי שְׁרָאָשִׁי וְגַוּ. בְגִינַן
לְאַזְדוֹגָא עַמְךָ, וְלִמְהֹוּ עַמְךָ בְּשַׁלְמָם דְעַלְמִין.

תָא חֹזִי, בְשַׁעַתָא דְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הַוָא הָוֹה קְטִיל לְבוּכָרִי
דְמְצָרָאִי, כָל אִיבּוֹן דְקְטִיל בְּפֶלְגּוֹת לִילִיא, וְאַחֲית
דְרָגֵין מַעַילָא לְתַתָּא. בַּיְהָ שַׁעַתָא עַלְוָן יִשְׂרָאֵל בְּקִיּוֹמָא
דָאת קְדִישָׁא, אַתְגּוֹרוֹ וְאַשְׁתַּתְפּוֹ בְּכֶנֶסֶת יִשְׂרָאֵל,
וְאַתְאַחֲדוּ בָהּ. כְּדִין הַהֲוָא דָמָא אַחֲזִיאוֹ לִיה עַל פָתָחָה.
וְתִרְיַן דָמֵי הַוָוָה, חַד דְפַסְחָא, וְחַד דָמָא דְאַתְגּוֹרָה. וְהֹו
רְשִׁים עַל פָתָחָה, רְשִׁימָא דְמַהִימָנוֹתָא, חַד הַכָּא וְחַד

הַכָּא וְחַד בִּגְנִיהָן, וְהָא אַתָּמֶר, (שםות יב) וּבְנָתוּ עַל שְׂתִּי המזוזות ועל המשקוף, בגין לאחזה מהימנותא.
וּבְאַרְבָּעָה (נ"א ובחמשה) עשר, הָא אַתָּמֶר, דָהָא כְּדִין מְבָטְלֵין חֲמִץ וְשָׂ奥ָר, וְאַסְתָּלְקֹן יִשְׁרָאֵל מִרְשָׁוֹתָא אַחֲרָא, וְאַתְעַקְרֹו מִגְּיהָ, וְאַתְאַחֲדוּ בְּמִצְחָה, (דף צ"ה ע"ב) קְשֹׁוֹרָא קְדִישָׁא. בְּתֵר דְּאַתְגָּרוֹ, עַלְוָוָבָה, עַד דְּאַתְפָּרָעוֹ, וְאַתְגָּלִיאָ רְשִׁימָא דְּלָהּוֹן, וּכְדִין יְהָב לְהֻזָּן קְשֹׁוֹרָא, בְּאַתֵּר עַלְאָה, בְּקְשֹׁוֹרָא דְּמַהִימָנוֹתָא, בְּאַתֵּר דְּכַתִּיב, (שםות טז) הַבְּנִי מִמְטִיר לְכָם לְחַם מִן הַשָּׁמֶן, מִן הַשָּׁמַיִם, וְהָא אוּקְמוֹת.

תָא חֹזֵי, בְּאַרְבִּיסֶר (נ"א בחמיסר) בְּשַׁעַתָּא דְּזֹוֹגָא דְּסִירָא אַשְׁתַּבְחָה בְּשַׁלְיָמוֹ עַם שְׁמָשָׁא, וּכְתָרִין פְּתָאַינְן לֹא מְשַׁתְכְּחֵין כֹּל כֶּךָ בְּעַלְמָא, דָהָא בְּחַדְתּוֹתִי דְּסִירָא, זִינְגַּין בִּישֵּׁן מְשַׁתְכְּחֵין, וְמַתְעֵרִי לְאַתְפְּשַׁטָּא בְּעַלְמָא. וּבְשַׁעַתָּא דְּזֹוֹגָא דְּסִירָא אַשְׁתַּבְחָה בְּגַהְיוֹ דְּשָׁמֶשָׁא בְּשַׁלְיָמוֹ, מַתְפְּגַשִּׁי כָּלָהו לְאַתֵּר חַד, וּקְדֹשִׁי מַלְפָא אַתְעָרוֹ. כְּדִין פְּתִיב (שםות יב) לִיל שְׁמֹורִים הוּא לִיִּי, דָהָא זֹוֹגָא קְדִישָׁא אַשְׁתַּבְחָה, וְהָיָא שְׁמֹורִים בְּכָלָא.

רַבִּי אַחֲרָא אמר, בגין כֵּה תְּקוֹנָה דְכָלָא (נ"א דכלה) בְּהַהְנוֹא יוֹמָא, וּבְלִילָה אַשְׁתַּבְחָה יְשִׁוָּבָא דְבִיתָא, וּוּי לְאַיְנוֹן דְלָאו מְבָנִי בִּיתָא נִגְהָן, כֵּד אַתָּאן לְאַזְדוֹגָא אַוְרִיִּיתָא

(ס"א אריווותא) **כחדא**, ווי לאיבונן דלא אשטע מודען גביהו.
בגין כה ישראל קדיישין מתקנין לוון ביתא, כל ההוא
יומא, ועל ידייהו, עייל'י מאן דעיליל, ואיבונן חדאן
וועמרן פֶּרְוּוּיִהוּ וְפָאַיְן אַיְבּוֹן יִשְׂרָאֵל בְּעַלְמָא דִין וּבְעַלְמָא
דָּאַתִּי.

אמר רבבי יוסף למה לנו לאטרחא قولיה הא, קרא שלים
הויא, דהא בהאי ליליא, זוגא עלאה קדיישא
אטער ואشتכח, הדא הויא דכתיב, (שמות יב) הויא הלייה
הזה לוי שמיורים, מי שמוורים. תרי, זוגא דסירה
בשם שא. לכל בני ישראל לדורותם, הדא מכאן
וללהה, אתא חדו ואתקשרו בקשרורא דשמעא קדיישא,
ונגפו מרשותא אחרא. בגין כי כה בארבעה עשר, מתקני
גרמייהו, ומבערוי חמץ מביניהו, ועייל'י ברשותא
קדישא, וכדין מתעטורי חתן וכלה, בעטורי דאימא
עלאה, וביעי בר נש לאחזהה גרמייה דאייהו בר חורין.
 אמר רבבי יוסף, הגי ארבע כספי הדהוא ליליא אמא.
 אמר רבבי אבא, הדא אוקמונה חבריא, לקביל ד'
גאולות. אבל שפיר הוא בספרא דרב ייסא סבא,
דק אמר הוAIL זוגא קדיישא אשתח בהאי ליליא בכל
סטראין, זוגא הוא ארבע קשראין, דאיונן ד' בריגין,
ולא מתפרשי דא מן דא, כד זוגא דא אשתח, ואנן

בחידותא דלהוֹן אתערנָא, בגין דהא זכיַגָּא בהוֹ, דמאן דא חד בדָא, זכיַגָּא בכלָא. ועל דא אשטעני לילְיאָדָא מפל שאר לילְוֹן, ובעין למעבד שמָא בכלָא, ולמחדי בהאי לילְיאָ, בגין חדותא הוֹא לעילָא ותתָא.

ועוד אמר, דארבע אלין ארבע גאולות קריַבָּן להוֹ. מאי טעמא. בגין דהאי דרגא בתראָה, גוֹאל אַתְקָרִי, (בראשיה מה) המלאך הנגואל. ולא אַקָּרִי גוֹאל, אלא על יְדָא דדרגא אחרא עלְהָא, (שמות קב"ו, ר"ח ע"ב) דקיימָא עַלְהָוּ ונחריר לה. וזה לא אפיק לה נהורא, אלא באליין תריין (ס"א אינון דרגין) דרגין דעליה. אשטע, דד' אלין ארבע גאולות ניבנהוֹ.

רבי יהודה שאל לרבי אבא, הא כתיב (ס"א חי דכתיב) שבעת ימים שאור לא ימצא בבתיכם, וחידותא הויא כל שבעה, אמאי לא אשטלים הליל כל ז' יומין, כמו בספנות, דאשטע ח' יומין הלילא, בשלומו דחדותא כל יומא ויומא.

אמר ליה שפיר קאמרת, אבל ידיעא הוֹא, דהא הכא לא אתקשרו יישרָאֵל כל בָּךְ בכלָא, כמה דאתקשרו לבר. בגין פָּה בהאי לילְיאָ, דזוניגא אשטע כבל אינון דרגין עלאין) וחידותא דכלָא אשטע, ויישרָאֵל אתקשרו בההוא חדותא, עבידנא שלימו, והלילא

אֲשֶׁתְלִים. (אבל באינון הרגין עלאי) אבל ליותר אף על גב דכלתו משתחתי, עד כען ישראל לא אתקשו בהו, ולא אתפרעו לאתגלייא רshima קדיشا, ולא קבילו אורייתא, ולא עלו במה העלו ליותר.

בגין כה בסופות שלימו דכלא אשתח בית, וחדוותא דכלא יתר, אבל הכא עד כען לא זכו, ולא אשתח שלימו בית כל כה, אף על גב דاشתחו כל זו, לאו הוא באתגלייא, וישראל עד לא אתקשו בהו כדקא חזי.

ועל דא חדוותא דכלא ושלימו דהליילא בהאי ליליא, בגין ההוא חולקא דאתקשו בית. Mai טעם. דביוון דביה היא ליליא זונגא אשתח, כל קשרא דכלא אשתח בסטרא דזונגא, ולא בסטרא דישראל, כד זונגא אשתח בה משתבח אלין תריין (דף צ"ז ע"א) (ס"א תלה) דרגין דקיימין עליה. וכד אלין משתבח, הא כל גופה אשתח בהו, ובדין שלימו דכלא, וחדוותא מכלא, והליילא אשתלים, הא פדין אתערת סירה בכלא. אבל לא ליותר, הכל יומא ויומא אשתח, וישראל עד לא זכו בהו, הא לאו הליילא שלימה, כמו בזמנין אחרנין.

אמָר לֵיה רַבִּי יְהוֹדָה, שְׁפִיר הָוָא, וְהַכִּי הָוָא וְדָא. וְהָא'

זֶמְנָא אַחֲרָא שְׁמַעַנָּא לֵיה בְּהָאִי גּוֹנוֹנָא, וְאַנְשִׁינָא מְלִיָּא.
הַשְׁתָּא מְלָה אַחֲרָא בְּעִינָא לְמַנְדָע, הָא חַזִינָא בְּפֶסְחָ ז',
וּבְסֻפּוֹת ז', וְשַׁלְיָמוֹ דְּחַדּוֹתָא בְּיוֹמָא אַחֲרָא. בְּשִׁבְעָוֹת,
אַמְמָא לֹא אָשְׁתַכְחוּ בֵּיתָה ז' יָמִים, וְהָא הַכָּא אַתְחֹזֹן יַתִיר
מְפָלָא.

פָתָח וְאָמַר, (שמואל ב' ז) וְמַיְכַעַמְךָ כִּי שְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בְּאָרֶץ.
וּכְיַמְיָה שְׁנָא הַכָּא דְאַקְרָוִון יִשְׂרָאֵל אֶחָד, יַתִיר
מִאַתָּר אַחֲרָא. אַלְאָ, כִּיּוֹן דְשְׁבָחָא דִיּוֹרָא, אַתִיָּא
לְפִרְשָׁא, קָרָא לוֹן אֶחָד, דְהָא בְּכָל אַתָּר שְׁבָחָא דִיּוֹרָא
אֶחָד הוּא. מַיְטַעַמָּא. בְגִין דְכָל קְשִׁירוֹ דְעַלְלָאִי וְתַתְאִי,
בְּהָאִי אַתָּר דְאַקְרָי יִשְׂרָאֵל אָשְׁתַכָּה. (ועוד) דְאַתְקָשָׁר בְּמַה
דְלִיעַלָּא, וְאַתְקָשָׁר בְּמַה דְלִתְתָּא, וְאַתְקָשָׁר בְּכֶנֶסֶת
יִשְׂרָאֵל. וְעַל דָא אַקְרָי כָּלָא אֶחָד. וּבְאַתָּר דָא
אָשְׁתַמְדָעָ מִהִימְנוֹתָא, וּקְשֹׁורָא שְׁלִימָא, וּחַיְדָא עַלְהָא
קְדִישָׁא.

וְעַל דָא, יוֹמָא דָא, קְשֹׁורָא דִמְהִימְנוֹתָא הוּא, קְשֹׁורָא
דְכָלָא. וכְתִיב (משל ז) עַז חַיִים הִיא לְמַתְזִיקִים בָה
אַילְנָא הוּא דְאַקְרָי אֶחָד. וְעַל דָא בְגִין דְאַינּוֹן מַתְקָשָׁרִי
בְאַתָּר דָא, אַקְרָי הַכִּי. וְעַז חַיִים אֶחָד הוּא וְדָאי אַקְרָי,
בְגִין דְכָלָא בֵּיתָה אַתְקָשָׁר, וְיוֹמָא (ס"א וּשְׁמָא) דִילִיה, אֶחָד
וְדָאי, קְשֹׁורָא דְכָלָא, וְאַמְצָעִיתָא דְכָלָא.

הַדָּא הוא **דְּכַתִּיב**, (בראשית ב) וע"ז החיים בתוך הגן, בתוך ממש, במציאות, ואחד בכל סטרין, וatkashr ביה. ועל דא פסח ופסות, והוא באמצעתה. בגין דאייה אמצעתה הכלא, ודא הוּא שבחא דאוריתא בהאי יומא, ולא יתר, שבחא דמהימנותא, וקשורא הכלא. אמר רבי יהודה, בריך רחמנא דשאילנא, וזכינה להני מילוי.

אמר רבי יצחק, חדותא ושירותא, זמגין ישראל לשבחא קודשא בריך הויא, בהאי שבחא דמשיחי ישראל בליליא דפסחא, דפנסת ישראל אתקדשת בקדושה דמלכא. הדא הוא דכתיב, (ישעה לו) השיר יהיה לכם בليل התקdash חג. בليل התקdash חג דיקא. ברוך יי' לעולם אמן ואמן.

וביום (במדבר כח) הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה ליי' בשבועותיכם מקרא קדש יהיה לכם וגוי. רבי שמעון פתח, (דברי הימים א טו) אז ירבענו עצי העיר מלפנינו כי בא לשפט את הארץ. וכאה חולקיהון לאינון דמשתדל באוריתא יממא וליל, DIDUIN ארחות דקדשא בריך הויא, ואתאחד בשמייה (כל יומא). ווי לאינון דלא משתדל באוריתא, דהא לית לנו חולקה בשמא קדישא, ולא אתה אחד ביה, לא בהאי עלמא, ולא

בעלמא דאתה. מאן דזובי בהאי עלמא, זכי בעלמא דאתה. דהכى תניגן, (שיר השירים ז) דובב שפתה ישנים, אף על גב דאיפון בההוא עלמא, שפנותיהו מרוחשן תפנן אוריתא.

תא חזי, עד השטה אקריבו ישראל תבואה הארץ, תבואה הארץ ודא. ואתעסכו ביה, ואתקשרו בההוא קשורא. ואף על גב דינא אשתח, דינא בשלמא אשתח ביה. (ס"א העלמא אתנהיג ביה) ואקריבו שעורים, בגין דאייה קדמאה מכל שאר תבואה, ומן קדמאה מתקרבא, ולא מההוא דמת אחר, דהא אחידוי קדמאה, ישראל אתא חדו ביה בקדשא בריך הווא, הכא הווא. אמר קודשא בריך הווא, אנא יהבית לבו מן במדברא, מההוא אחר דאקרי שמים, דכתיב, (שמות טז) הבני ממעטיר לכם לכם מן השמים, ואתון מקרביין קמאי שעורים.

ורזא דמלחה, זאת תורה הקנאות, חסר. אזהרותא לנשי עלמא, דלא ישטונ תחות בעליךון. ואי לאו, קמה שעורים זמינים לקרבא. וממלחה חדא, אשתח מלה אחרא. זפה חילקיהון ישראל, דהא בנטה ישראל לא שקרת במלכא קדישא לעלמי. בנטה ישראל תויהת, (במדבר ה) אשר תשטה אשא תחת איש, בגין בך דינא

דְּהָאִ אֲתַתָּא (דף צ"ז ע"ב) **מִאֲתְּרָהָא קָא אֲתִיָּא.** וְמֵאַנְּ הַוָּא
אֲתְּרָהָא הַהוּא דְכַתִּיב בָּה (משלוי לא) **אַשְׁת חִיל מֵי יִמְצָא**
וּרְחֹוק מִפְנִיגִים מִכְרָה.

(משלוי יב) **אַשְׁת חִיל עַטְרָת בַּעַלְהָ.**
וְהַהוּא קָמָה שֻׁעוּרִים, **דְּאִיִּתִית הַהִיא אֲתַתָּא,** מִנְחָת
קְנָאת אַתְּקָרִי, חִסְרָה, **כְּגַסְת יִשְׂרָאֵל הַכִּי אַקָּרִי.**
וְעַל דָּא, **בְּפִנְחָס פָּתִיב,** (במדבר כה) **תְּחַת אֲשֶׁר קָנָא לְאֱלֹהִיו,**
וְקָנָה הַכָּא אֲתַתָּחֶד, **דִּמְאָן דְמִשְׁקָר בַּהְאִי בְּרִית,** **קָנָה**
אַתְּעָרָת עַלְיָה, **וְעַל דָּא קָנָאֵין פּוֹגָעִין בָּו.** **תָּא חִזְיָה,** **קָמָה**
שֻׁעוּרִים, **הָאִי עֹמֶר,** **דְּכִיּוֹן דְּהָהָה מְטָא לְרִיחִין דְגָרוּסּוֹת,**
מִפְיקִין מִפִּיה עַשְׂרוֹן מִנוּפָה בַּיְ"ג גַּפָּה.

וְדָא שְׁבַע שְׁבָתוֹת תִּמְמוֹת, **לְבַתֵּר דְּסַלְקִין שְׁבַע שְׁבָתוֹת**
אַלְיִין, **אֲתָא מַלְכָא קְדִישָׁא לְאוֹזְדוֹגָא בָּה בְּכִנְסָת**
יִשְׂרָאֵל, **וְאוֹרִיִּתָּא אֲתִיִּיהִבָּת.** **וּכְדִין אֲתַעַטָּר מַלְכָא**
בִּיחוֹדָא שְׁלִימָם, **וְאַשְׁתַּכָּח אָחֵד לְעַיְלָא וְתַתָּא.** **וּכְדִ אֲתַעַטָּר**
מַלְכָא קְדִישָׁא, **וּמְטָא זְמָנָא דְאֹרִיִּתָּא.** **כָּל אַיִבּוֹן אַיְלָגִין**
דְמַבְּפִרְיָה אֲבִיהָג, **סַלְקִין שִׁירָתָא.** **וּמְאִי אַמְרִי בְּשַׁעַתָּא**
דְמַלְקָטִי לְהֹזֵן, **פָּתָחִי וְאַמְרִי,** (תהלים קג) **יְיָ בְּשָׁמִים הַכִּין**
כְּסָאוֹ וּמְלָכוֹתָו בְּכָל מִשְׁלָה. (תהלים לו) **יְיָ בְּהַשָּׁמִים חַסְדָּךְ.**

וְכַתִּיב, (ישעה נה) **וְכָל עַצִּי הַשְּׁדָה יִמְחָאו כְּתָב.**
תָּו פָּתָח וְאָמֵר, (תהלים צח) **מִזְמָרָ שִׁירָו לְיִי** שִׁיר חֶדֶש כִּי
גְּפֻלָּוֹת עַשְּׂהָה. **שִׁיר חֶדֶש אַקָּרִי.** **בְּגִין כֵּה בְּהַקְרִיבָכֶם**

מנחה חדשה. התם מנהת קגנות, הכא מנהה חדשה. חדשה בחדשsha דכלא (ס"א דכלא) הכא. קשורה דכלא דעילא ותטא, קשורה דמהימנותא. ועל דא יעקב שלימה אתעטר בעטורי, ואורייתא אתייהיבת.

וכד מטוין בכורים לגבי פהנא, הויה בעי בר נש למימר ולפרשה מלין, על ההוא אילנא דארעה, דאשטים בגונא דלעילא, בתריסר תחומיין, בשבעין ענפיין, ובעה לאובדא ליה לבן ארמאה, דאתפגים עלמא בגיניה. וקידשא בריך הוא שזיב ליה, ואתעטר בדיןוי (ס"א בבינוי) כמה דאוקימנא. בגין ההוא אילנא, לכל קשרא דמהימנותא, ביה תליה. ועל דא מנהה חדשה אתקרי. מי טעם. בגין דחדותא דעלאי ותטא הנו, וחדותא דסיהרא. ובכל זמנה חדותותי דסיהרא, קשרא דמהימנותא הנו, וחדותא דילאה. (דסיהרא)

למלכא הד הו ליה בנין, וברטא חדא, אתקין סעודתא לכלהו בנין, לא אשתחחת היהיא ברטא על פטורא. כד אתה, אמרת למלפה, מארי, לכל אחוי זמינות ויהבת לכל חד מא בגין ידיין, וליא לא יהבת חולקא בגיןיה. אמר ליה, חייך ברטי, מנא דילך ישתחח על חד טרין. הא פלא יתגונן לך מהחולקיהון. אשתחח לברט בידהא חולקין, על חד טרין מכלא. כך פגש ישראאל,

מכלא נטלא חולקין, ועל דא אתקרי כלה, כלולא.
ככליה דכליה מזמנין לה מא בגין וחולקין ותבשיטין, פה
הייא פגש ישראלי, חדרותית (^{נ"א חדותא}) דיליה בכלא, וכלא
ייחבין לה חולקין ומ בגין.

טא חזי, בשעתא דמלכא קדיشا אשתח בעטרוי,
חדרותא דכנסת ישראלי הו. וכד אוריתא
אתיהבית, אתעתרת כנסת ישראל בעטרין עלאין,
ובגין דכל קשרא דמלה מגוּתא, אתקשר בהאי אילנא,
אקרי יומ אחיד. דכתיב, (^{זכריה יד}) והיה יום אחיד הו יידע
ליי. יום אחיד ודיי, דכנסת ישראלי יום אחיד, בקשרו
دلילא.

קשורה דלילא, רישא וגולגולתא ומוחה. (ווייחי רב"א)
קשורה אחרת, תרין דרווען וגופא. דאיתון,
(קשורה אחרת) מהילא דרישא. ואוקמא רב המגוּנא, (ס"א בתרין)
בתלת קשryan דאבאטה (קשורה אחרת). תרין קיימין (^{נ"א כוילין}
הلتפא) דאתמשכו במשח רבות, (בקיומא) בתרין דרגין, תרין
נחלין, לאכנשא זרעא, לאפקא בדרגא אחרת, בפומ
אמה. אילנא דא, הו גופא דאמצעיתא, דאיתון לכל
הני, וכלא מתקשין ביה, והוא בהון, ועל דא כלא חד.
וכד איזווגת ביה מטרוגיתא, קדיין הו אחיד, והא
אוקימנא מלוי.

תא חוץ, כתיב ביום השמיני עצרת. מאן עצרת. אלא בההוא אתר, אבל מתקשרו כחدا, אקרוי עצרת, Mai עצרת, (ס"א בנופיא בנישו) בנים. ואיתים הא לא אקרוי עצרת, Mai טעונה. אלא בכל אינון יומין, יומי סעודתיungenfi אילנא (דף צ"ז ע"א) הו. ועל דא, שבעים פרים אינון. לבתר, חדותא (רגופא) דאיילנא ממש, וחמותא דאריתא. ובגיניה הוא יומא חד עצרת. חדותא דאריתא, חדותא דאיילנא, זה הוא גופה.

ועל דא לית חולקה בהאי יומא, אלא לקודשא בריך הוא וכנסת ישראל ועל דא כתיב עצרת תהיה לכם, והוא וכנסת ישראל. בגין כה, עצרת תהיה לכם, ולא לאחר. (ס"א לבתר חדותא דאיילנא ממש ובגיניה הוא יומא חד ולית חולקה בהאי יומא אלא לקודשא בריך הוא וכנסת ישראל ועל דא כתיב עצרת תהיה לכם. אוף כי בהאי יומא חדותא דאריתא חדותא דאיילנא זה הוא גופא וכלא אשתחבב בה) דהא בשעתא דמלפה אשתחבב, פלא אשתחבב בה. ועל דא תנין, בעצרת על פירות אילן, והא איקומו בגין כה אחד אקרי, אחד ודי, כמה דאמרן.

תא חוץ, מה כתיב, ממושבותיכם תביאו לחם תנופה וגוז, סלת תהינה חמץ תאפינה. Mai שנא הא חמץ (בכנסת ישראל), אלא בגין אבל אחדון בית (רבו) באילנא, זה הוא באילנא אחדון ענפין, באילנא אחדון עליין, קליפין, בגין סגיאין בכל סטרין, פלא אשתחבב

ביה. ובגין דהאי אילגנא, מכפר על יציר הרע, דהוא בבי מותביה דבר גש.

אמר רבי אלעזר, מהאי אילגנא אתזנו כל שאר אילגנין לחתטא. והוא אשתרשא על חד נהרא עמייקא, דנגיד ונפיך ולא פסקין מימי לעלמיין. עליה כתיב (ירמיה י) זהה בעץ שתול על מים ועל יובל ישלח שרשיו, ועל דא אקרי אורייתא, (משל ג) עץ חיים היא וגוו. ומאי תומכיה מאושר. הא אוקמו, אבל ותומכיה מאושר, כמה דעת אמר (בראשית ל) באשר כי אשרוני בנות.

רעה מהימנה

(יקרא כ) והניף את העمر וגוו. פקדא דא, (ל"ב) לך רבא קרבן העמר, קרבנא דא, פלא איהו ברבקותא עילא וחתטא, מטrownיתא ובנהא בחדרא אולין. עמר דא, מקרבין ישראל ברכיותא דלהוז, והוא קרבנא איהו מן שעורים, ודא אתקרביו, למעיל רוחמי בין אתה ובعلלה.

אשת זוגנים, אתרחחת גרמה מבני יהו, שלא יכולת למיקם על גבה. אשת חיל קריבת גרמה לך רבא לנבי בהנא רבא, ודי טהורה היא, (במדבר ח) ונקתה ונזרעה זרע, ואסיפה חילא ורוחמי לנבי בעלה. אשת זוגנים עקרה מן מקדשא, שלא למקרב לנבי, לא מלא בההוא ומנא דיאשת חיל אבדיקת גרמה, ايיה אתקרבת לנבי, אתאבית מעולם. ועל דא לא בעיא לך רבא למקדשא, וערקה מגניה, ואשתארו ישראל ובאיין, שלא ערובייא אחרא, לנבי רוא דמהימנתא.

רֹא דְסִתְרָא דָא, תַּרְתֵּין אֲחַתָּן. וּכְדַ אֲרָחָת דָא לְגַבֵּי דָא,
בְּבִדְיקָה דִילָה, צַבְתָה בְטָנָה וְנִפְלָה יִרְבָּה. דָהָא בְדִיקָה
דְאַשָּׁת חִיל, סֶמֶא דְמוֹתָא לְאַשָּׁת זְנוּגִים. וְדָא אִיהוּ עִיטָא, דִיחָב
קוּידָשָא בְרִיךְ הוּא לְבָנָוי, לְקָרְבָא קָרְבָנָא דָא בְגִין אַשָּׁת חִיל,
דְתַעֲרוֹק אַשָּׁת זְנוּגִים מִנָּה. וְאַשְׁתָאָרוּ יִשְׂרָאֵל בְלָא עַרְבּוּבִיא
אַחֲרָא, וּבָאַיִן אִינּוּן בְעַלְמָא דִין, וּבְעַלְמָא דִאתִי.(ע"ב רועיא מהימנה)

רְעֵיָה מְהִימָנָא

(וַיַּקְרָא כ"ג) וְסִפְרָתָם לְכֶם
מִמְּחֻרָת הַשְׁבָת וְגו'.

פְקוּדָא (ל"א) דָא, לְסִפּוֹר
סִפְירָת הַעֲמָר, הָא
אוֹקִימָנָא, וּרֹא דָא, יִשְׂרָאֵל,
אָפָעַל גַב דְאַתְדָכוּ לְמַעַבְדָ
פְסָחָא, וְנִפְקָוּ מִמְּסָאָבוּ, לָא
הָוּ שְׁלֵמִין וְדְבִיּוֹן בְּדָקָא חֲווִי.
וְעַל דָא, לָאו הַלֵּל גַמָּוֹר
בְיוּמִי דְפָסָחָא, דַעַד בְּעַן לָא
אַשְׁתְּלִימָו בְדָקָא יָאָות.

בְאַתְתָא דְנִפְקָא מִמְּסָאָבוּ,
וּבִיּוֹן דְנִפְקָא,
מַתְפָּן וְלְהָלָא, וְסִפְרָה לָהּ.
אוֹפָה הָכָא יִשְׂרָאֵל, בְּרָדְנִפְקָוּ
מִמְּצָרִים, נִפְקָוּ מִמְּסָאָבוּ,
וְעַבְדוּ פֶסְחָה, פֶסְחָה, לִמְיבָל
בְפִתְרוֹא דָאָבוּהָן, וּמַתְפָּן

רְبִי אָבָא וְרְבִי חִיאָה הָוּ
אָזְלִי בְאָוֶרֶחָא, אָמֵר
רְבִי חִיאָה, פַתִּיב, (וַיַּקְרָא כ"ג)
וְסִפְרָתָם לְכֶם מִמְּחֻרָת הַשְׁבָת
מִיּוֹם הַבִּיאָכָם אֶת עָמָר
הַתְנוּפָה. מַאי קָא מִיּוֹרִי.
אָמֵר לִיה, הָא אוֹקְמוֹתָה
חַבְרִיָּא.

אָבָל תָא חֲווִי, יִשְׂרָאֵל כֵד
הָוּ בְמִצְרָיִם, הָוּ
בְרִשׁוֹתָא אַחֲרָא, וְהָוּ אַחֲידָן
בְמִסְאָבוֹתָא, פַאֲתָתָא דָא,
כֵד הִיא יִתְבָא בְיוּמִי
דְמִסְאָבוֹתָא. בְתַר דְאַתְגּוֹרָגָג,
עַלְוָה בְחֹלוֹקָא קָדִישָא,
דְאַקְרֵי בְרִית. כִיּוֹן (דף צ"ז ע"ב)

וְלֹהֲלָא יַעֲבֹדוּן חֹשֶׁבֶנָא,
לִמְקַרְבָ אַתָּתָא לְבָעָלָה,
לְאַתְחַבְרָא בְּהִדְיָה, וְאַיְנוֹ
חַמְשִׁין יוֹמִין דְּדָכִיבֵי, לְאַעֲלָא
לְרוֹא דְּעַלְמָא דְּאַתִּי,
וְלִקְבְּלָא אָוּרִיְתָא, וְלִמְקַרְבָ
אַתָּתָא לְבָעָלָה. וּבְגַנִּין דְּאַלְיָן
יוֹמִין, יוֹמִין דְּעַלְמָא
הַדְכּוּרָא, לְאָא אַתְמָסֵר
חֹשֶׁבֶנָא דָא אַלְאָ לְגַבְרִי
בְּלַחֲזָרִיהוּ. וּעַל דָא
חֹשֶׁבֶנָא דָא, בְּעַמִּידָה אַיְהָ
וּמְלִין דְּעַלְמָא תְּתָאָה,
בִּישִׁיבָה, וְלֹא בְּעַמִּידָה.
וְרוֹא דָא, צְלוֹתָא דְּעַמִּידָה,
צְלוֹתָא מִיּוֹשֵׁב.

וְאַלְיָן חַמְשִׁין, מ"ט אַיְנוֹן,
בְּלָל אַנְפֵי אָוּרִיְתָא,
דָהָא בְּיוֹמָא דְּחַמְשִׁין, אַיְהָ
רוֹא דְּאָוּרִיְתָא מִפְשֵׁש. וְאַלְיָן
אַיְנוֹן חַמְשִׁין יוֹמִין, דְּבִיה
שְׁמַטָּה וַיּוֹבָלָא. וְאֵי תִּמְאָה,
חַמְשִׁין, מ"ט אַיְנוֹן. חַד
טְמִירָא אַיְהָן, וְעַלְמָא
אַסְתָּמֵךְ עַלְיהָ. וּבְהַהוּא

דְּאַתְאָחָדוֹ בִּיהָ, **פְּסָק**
מְסָאָבוֹתָא מִבִּיהָ, **כְּדָא**
אַתָּתָא כְּדָ פְּסָקוּ מִבָּהָ דְּמִי
מְסָאָבוֹתָא. בַּתֵּר **דְּאַתְפָּסָקוּ**
מִבָּהָ, מָה **פְּתִיבָה**. (וַיִּקְרָא טו)
וְסָפָרָה לְה **שְׁבָעַת יְמִים**. אַוְ
הַכָּא, **כִּיּוֹן דַּעֲלָו בְּחוּלָקָא**
קְדִישָׁא, **פְּסָקָא** **מְסָאָבוֹ**
מִבִּיהָ, וְאָמָר **קוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ**
הַוִּיא, **מְכָאן** **וְלֹהֲלָא**
חֹשֶׁבֶנָא לְדִכְיוֹתָא.
וְסָפָרָתָם לְכֶם, לְכֶם **דִּיְקָא**,
כִּמָה דְּאַת אָמָר
וְסָפָרָה לְה **שְׁבָעַת יְמִים**, לְהָ:
לְעַצְמָה. אַוְ **הַכָּא** לְכֶם:
לְעַצְמָכֶם. וְלֹמֶה. **בְּגִינִין**
לְאַתְדְּבָאָה **בְּמִיּוֹן** **עַלְעַיִן**
קְדִישֵׁין, **וְלִבְתָּר** **לְמִיתִי**
לְאַתְחַבְרָא **בִּיהָ** **בְּמַלְפָאָ**,
וְלִקְבְּלָא **אָוּרִיְתִיהָ.**
הַתָּם **וְסָפָרָה** לְה **שְׁבָעַת**

יומא דהממשין אתגנלייא טמירה, ואטרפסיא (נ"א ואשתכח) ביה. במלכא דאתי לבי שושבינה, ואשתכח תפנו, אוף הכא יומא דהממשין, והא אוקימנא רוזא דא. (פקודא ל"ב לקרבא קרבן העומר וכו' לעיל עמי' א')

פקודא (ל"ג) בתר דא, למעבד חנ שבועות, דכתיב ועשית חנ שבועות לוי אללה. שבועות על רעallow ישראל לרוא דהממשין יומין, דאיןון שבעה שבועות, ובקרבנה דעمر, אתרטול יציר הרע, דערקה מਆש חיל. ובד תפנו לא אתקריב, מתקבזון ישראלי בקורשא בריך הוא, ואתרטול מעילא ומתרתא.

ובגין בד אקרוי בגוניא דא עצרת, דאית ביה בטול יציר הרע. ועל דא לא כתיב ביה חטא, בשאר זמנין, דכתיב בהו חטא

ימים, הכא שבע שבותות, אמא שבע שבותות. בגין למזבי לאתדרפהה במיין, דההוא נהר הנגיד ונפיק. ואקרוי מים חיים. ותהוא נהר, שבע שבותות נפקו מגיה. ועל דא שבע שבותות ודאי, בגין למזבי ביה, כמה דאתה, דכיו דיליה בליליא, לאשתמשא בבעליה.

כך כתיב וברדת הטל על המחגה לילה. על המחגה כתיב, ולא כתיב וברדת הטל לילה. אלא על המחגה, בגין דiyorד מההוא בקדוח, על איןון יומין דאתקריאו מחגה. ומתחרפת במלכא קדיישא, ואימתי בחת האי טלא. כד קרייבו ישראלי לטורא דסיני, קדין

(ל"י). ובדין כל גהוריין אתכגשו לאשת חיל, ובגין בך עצרת.

שבועות, ולא בתיב בפה איננו. אלא בכל אחר דאתמר סתם, שמא גרים דאינון מן שבע. ובתיב שבעה שבועות בספר לך, אמרי בתיב שבועות בלחוורי. אלא הבני אצטריך שבועות סתם, לא כל לא עילא ותטא, דהא בכל אחר דאלין מתער, אלין אוף הבני מתער עמהון. עד לא הויה שלמה, לא הויה אתגליין, פיון דאתא שלמה, עבד מג'ינו פרט. דבתיב, (מלכים א ח) שבעת ימים ושבעת ימים, דא אידו פרט.

בזמנא אחרא בכלל, ולא אצטריך לבר נש אחרא למUPER מגהון פרט, בר שלמה. בגין דאינון שבעת

בחת ההוא טלא בשלימוג, ואדבי, ואתפסקת זוהמתן מביהו, ואתחברו ביה במלכא וכנסת ישראל, וקבילו אוריתא, והא אוקימנא. ובההוא זמנא, ודאי כל הנחלים הולכים אל הים, לא תדבא ולאסתחה, וכלא אתקדשו (ס"א אתקדשו) ואתחברו ביה במלכא קדיישא.

תא חז, כל בר נש שלא מפי חושבנה דא, איבון שבע שבנות תמיות, למוצי לדכיותא דא. לא אקרי טהור, ולא בכל לא דטהור הו. ולא היא פדי למותי ליה חולקא באוריתא, ומאן דמיטי טהור להאי יומא, וחושבנה לא אתהайд